

Vanavond, zoveelste mei, om eenentwintig uur,
In de zandweg langs het jong en bewegend koren,
In het schuim van de zomerregen,
Heb ik helaas aan jou gedacht.

Gedacht:

Als je ontbreekt, als je deserteert,
Als je voor mij dood wil zijn,
Als je in het bordeel van de vergetelheid
Wilt wegduiken met het hoofd tussen de armen,
Als je wilt wegwandelen ongezien van de ene dag in de andere,
Als je met de parels van de herinnering wilt spelen,
De herinnering wilt binden als een krans rond je hals,

Gedacht:

Wat is dan de genade van de vogelkreet van leven,
Wat is de genade dag aan dag dan
Van de dikke, misselijke tijd?

Hugo Claus

Uit: Gedichten 1948-1963

De Bezige Bij, 1965